

ભસ્કાર ગાંધીનગર

પમરાટ

ક્યાંક મળો તો રોકી લેજો બીજું શું? તમિયત બમિયત પૂછી લેજો બીજું શું?

આપ અમારી જોડે રહેજો - ના ફાવે તો, વળતી ગાડી પકડી લેજો બીજું શું?

વાંકુંસીધું આંગણ જોવા ના રહેજો, તક મળે તો નાચી લેજો બીજું શું?

આજે અમને દાદ ન આપો કાઈ નહિ, આજે અમને સાંખી લેજો બીજું શું

- ખલીલ ઘનતેજવી.

પાથેય

- રમેશ ૬૬૬૨

હથિયાર વગરની હિંસા...

તમારી નાની સરખી તારીફ ઘણીવાર કોઈકના માટે મહત્વની તારીખ બની જતી હોય છે. સામાન્ય રીતે કોઈકની પ્રશંસા કરવી કે કોઈકને ખુલ્લા મનથી ઠિરદાવાવાની ઠિદારતા આપણામાં હોતી નથી. એ બાબતમાં માણસ ભારે કૂર હોય છે. હિંસા કોઈ હથિયાર વડે જ થતી હોય એવું નથી હોતું. માણસ લુચ્છું મૌન રાખીને પણ હિંસા આદરતો રહે છે. આપણે ઘણીવાર લોકોને એવું કહેતા સાંભળીએ છીએ કે હું તો 'મોઢે જ સાચું કહી દઈ' પરંતુ આ દાવાઓ પાછળની પોકળતા કેટલી બોલકી હોય છે એનો આપણને સૌને અનુભવ હોય છે. માણસ લાભ હોય ત્યાં જ કશુંક વ્યક્ત કરતો હોય છે. અન્યથા એ આંખમીચામણમાં કરી પોતાની અંદરના છીછરાપણને અભિવ્યક્ત કરતો રહે છે.

આપણી નિ:શબ્દતા કાળગાળ હોય છે! ભેદી મૌનના આવા માહોલમાં પણ ઘણા માણસો એમની મનગમતી પ્રવૃત્તિ ચાલુ રાખતા હોય છે. અપહેલનાની અડાળીડ અરાજકતાને અવગણી જ્યારે કોઈક આકાશને આંબાવાની મહેચ્છા વ્યક્ત કરે છે ત્યારે એની સ્થિતિ એકલો જાને રે... જેવી બની રહે છે. શરૂઆતના આવા પ્રતિકાર પછી કમશ: પછી કારવાં બને છે, અને પછી સ્વીકારનો પુરસ્કાર મળતો હોય છે. સફાળું જગત જાગે છે અને પછી થોડુંક ડુંકાળું આવરણ રચાય છે... સંઘર્ષ કરનારને થાય છે કે આવી ઢૂંફ શરૂઆત માં મળી હોત તો ? પરંતુ દુનિયા એટલી સરળ હોતી નથી. આપણા મોટા ભાગના એવોર્ડસ મરહોત્તર હોય છે!

કેટલાક માણસોને માટે જોકે કોઈક તરફથી મળતી તારીફ જ મહત્વનું પરિભાગ બનતું નથી. એવા લોકો જગતમાં સામા પૂરે ચાલીને પણ પોતાનું ધ્યેય સિદ્ધ કરતા હોય છે. આપણે જેને સરેરાશ માણસો માનીએ છીએ એવા લોકોની લાગણી માટેની ભૂખ તીવ્ર હોય છે. કોઈ આપણને માન આપે, સ્વીકારે કે, આપણા અસ્તિત્વને માન્યતા આપે એવું જાણેજાણે ઈચ્છતા હોઈએ છીએ. અને એ કોઈ ખોટી માગણી પણ નથી... આમ છતાં જગત આવી સામાન્ય સાહેદી આપવામાં પણ ઉદારતા દાખવતું હોતું નથી.

અભિવાદનો વિલંબિત અને પ્રશંસા પરદો પડી ગયા પછી મળતી હોય ત્યારે એમાંથી ઠીકઠોલા પાણી જેવો સ્વાદ આવતો હોય છે માણસને મન પછી કોઈ મૂલ્ય રહેતું નથી. જે રીતે સમયસર પોષણ મળે તો જ શરીર તાજગી અનુભવે. એમ જો માણસને સમયસર જો કોઈની ઢૂંફ પ્રાપ્ત થાય તો જ એ કામળી. અન્યથા એકલા જવાનું એકમાત્ર આશ્વાસન એની પાસે રહે છે. આપણે સમયસર કોઈકની કામગીરી કે આવડતને ઠિરદાવીએ તો એનું મૂલ્ય અનેકગણું હોય છે. યોગ્ય સમયે થયેલી નાનીસરખી તારીફ ઘણીવાર કોઈકના ઝુપવળનો નકશો બદલી નાખે છે!

આંતર રાષ્ટ્રીય મહિલા દિવસની અંદજક શુભકામના... સાથે એક વાત શેર કરવી છે.

આજે પણ વાત સ્ત્રીની આવે એટલે... સ્ત્રી સાથે સુંદરતાને આવરી લેવામાં આવે છે. અહીં મને કલાપીની એક ધંકિત યાદ આવે છે કે....

સૌંદર્ય વેડફી દેતા ના ના સુંદરતા મળે, સૌંદર્ય પામતા પહેલા સુંદર બનવું પડે

આજે પણ કેટલાક લોકો કાળા ગોરાના આધારે જ જીવનસાથી પસંદ કરતા હોય છે. જ્યારે એ હકીકત છે કે સમાજમાં એવા ઘણા વ્યક્તિ છે, કે જેમની ઓળખ કાળા અને સફેદ રંગની નહીં પરંતુ તેમની આવડત અને પ્રતિભાને આધારે થાય છે. સુંદરતા આપણો પીછો નથી છોડતી. આપણે આપણા માટે નહીં બીજાને બતાવવા જ બંધુ કરતા આવ્યા છીએ. જોને કેવી લાગે છે? ત્યાંથી જ શરૂઆત થાય છે વાક્યની અને જીવનની. શા માટે જાડી, શ્યામ છોકરી સુંદર નથી કહેવાતી.

કારણકે સુંદરતાની વ્યાખ્યા આપણે એટલી જ જાણીએ છીએ કે રંગ ગોરો હોવો માત્ર. આંતરિક સુંદરતા, સ્વભાવ, ચાલચાલને કે આવડત કશું જ નહીં, માત્ર ગોરી ચામડી. દરેક લોકો આ સુંદરતાના જ દીવાના હોય છે. અને એક ફિલ્મો પણ સુંદર જ છોકરીઓ ને લઈને જ બનાવાય છે અને માત્ર સુંદર બનવાની જ કેટલી જાહેરાતો આવે છે, અવનવી ફેરનેસ કીમ, ફેસ પેક, પરકયુમ અને સાબુ.

ટ્રાફિક જામ હોય અને એક લાંબા, સિલ્કી વાળ વાળી, ફેરનેસ કીમ લગાવીને આવેલી સ્ત્રી ટ્રાફિક કાબુમાં કરે. એની સુંદર ત્વચાના કારણે... કેટલું હાસ્યાસ્પદ. ઓફિસમાં મિટિંગ હોય અને સુગંધી ડીઝોડન્ટ લગાવીને આવે અને ડીલ સાઈન થઈ જાય.

તો બીજી બાજુ સાબુ લગાવે અને ઉંમરનો ખ્યાલના આવે આવી

હોય ખાલીખમ ભીતરે થી તો ય દોડ્યા કરતી હોય વેદના હોય લાભ છતાં, ખુદ ને પંપાળતી હોય એમ પણ બને

જાહેરાતો જોવા ટેવાયેલા આપણે હકીકતને સ્વીકારી નથી શકતા. કે આવી જ છેતરામણી જાહેરાતોની જેમ જ આપણે છેતરાઈએ છીએ બાહ્ય સુંદરતા. પાછળ સુંદરતા લાંબો સમય ટકતી નથી. સિવાય કે આંતરિક સુંદરતા. સુંદરતા એટલે અંદરથી અનુભવતાથી ખુશી જેને શરીર સાથે કોઈ નિસ્ખત નથી. એક લીલું પર્ણ પણ સમય જતા પીળું થઈ ખરી પડે છે. કારકિર્દીની સફળતા અને સુખી હોવાનો સુંદરતા કરતા બીજા ઘણા સારો પાસા હોય છે, પણ એ જોવા માટે આપણી આંખો પર કાળા ચમ્પા સમાજે જ બાંધી દીધા હોય છે. આજ કારણોસર આપણી નજર હમેશા સુંદરતા ને જ જોવે છે. જો કોસ્મેટીકની જાહેરાત સાચી હોય તો દરેક સ્ત્રીને આઈ લાઈનર, લિપસ્ટિક, અને ફેરનેસ કીમ આપી દેવાય તો સફળતા મળી જાય અને ખુબસુરતી પણ. કોઈકને સારુ લાગડવા માટે, બીજા માટે શો પીસ નવાંવા માટે મેકઅપ પાછળ પૈસાની નોટ આપતી વખતે એકવાર જો ગાંધીજી તરફ નજર જાય તો એ યાદ આવે કે આ જ ગાંધીએ દક્ષિણ આફ્રિકામાં રંગ ભેદભાવ સામે મોટી લડાઈ લડી હતી. અને છતાં પણ હજુ આ ભેદભાવ રહ્યો છે. આપણે આજે આ સદીમાં જીવી રહ્યા છીએ પરંતુ આજે પણ અમુક

માનસિકતા આપણો સાથ છોડતી નથી. હવે સમય બદલાઈ ગયો છે અને જ્યાં ગોરા લોકો માટે જે શક્ય છે તે કાળા લોકો માટે પણ શક્ય બને છે. કાળા હોવાની વેદના કરડવા લાગે છે, રોજરોજ કાળા ઘોળાની તુલનામાં શરીરમાં ધીરે ધીરે દરરોજ એજ કાને પડ્યા અને વરાળ જેમ ઉકળી ઉઠાતું હશે. અલંકાર એટલે ઘરેણું. "સુંદરતામાં અભિવૃત્તિ કરે છે અલંકાર". પણ અલંકારના બે પ્રકારે હોય છે, નજર આપણી કોના પર હોય છે એ ના પર આધાર. શબ્દાલંકાર અને અર્થાલંકાર. ભાષાની સુંદરતા અલંકાર થી શોભે છે તેમજ મનુષ્ય પણ અલંકાર થી શુભોભિત હોય છે, અલંકાર બાહ્ય અને આંતરિક હોય છે, આપણને બાહ્ય દેખાવથી આકર્ષણ થાય છે. આપણે બાહ્ય ચમકૂતિથી મોહિત થઈએ છીએ.

એમ પણ બને !
પાણ્ડવ અમિત

હિન્દી ફિલ્મી ગીતો પણ એટલાં જ રંગીન છે

આજે ધૂળેટીનો તહેવાર, રંગોનો ઉત્સવ. આ ઉત્સવને હિન્દી ફિલ્મ દુનિયા અને હિન્દી ગીતો સાથે બહુ નજીકનો નાતો છે. ઘણી બધી ફિલ્મોમાં હોળી-ધળેટીનાં દેશ્યો જોવા મળે છે અને મળતાં રહેશે. વહીદા રહેમાન અભિનિત ફિલ્મ 'ફાગુન' તરત યાદ આવે. અવધિ બોલીમાં કે વુંદાવનમાં પરિવેશને પ્રગટ કરતાં કે રાધા-કૃષ્ણનાં હોળી ગીતો ફિલ્મોમાં જોવા મળે છે. જૂની અને નવી બંને પ્રકારની ફિલ્મોમાં ધૂળેટીના પર્વની ઊજવણી કરતા પ્રસંગો અને ગીતો જોવાં મળે છે. 'સિલસિલા' ફિલ્મનું ગીત એમાં સૌથી વધુ લોકપ્રિય થયું. અભિતાભ બચ્ચનનો જ અવાજ અને ગીતમાં સાંભળવા મળે છે. 'રંગ બરસે ભીગે ચુનરવાલી, રંગ બરસે' આ તહેવારની ખુબી ગણી લોકો કે પામી એ ક્યારે છીછરાપણમાં કે અશ્લીલતામાં પ્રવેશી જાય એ કહી શકાતું નથી. ફિલ્મ 'શોભે' નું ગીત 'હોલી કે દિન ખિલ જાતે હે, રંગો સે રંગ મિલ જાતે હે' પણ જાણીતું ગીત છે. ઋષિકપુર અને મીનાક્ષી શેષાદ્રી અભિનિત અને રાજકુમાર સંતોષી દિગ્દર્શિત ફિલ્મ 'દામીની' ના કેન્દ્રમાં ધૂળેટીનું દેશ્ય છે. એ દિવસે દામીનીએ જોયેલા દેશ્યને કારણે આખી ફિલ્મ પછી એના આધારે ચાલે છે. અભિતાભ બચ્ચનની જ એક ફિલ્મ 'વક્ત' માં પણ અશ્વયુકમાર અને પ્રિયંકા ચોપડા પર એક ધૂળેટીનું ગીત રજૂ થયું છે. પણ અત્યારના હોળી કે ધૂળેટીના ગીતોમાં ફિલ્મ જવાની

દિવાની'નું રણબીર કપુર અને દિપીકા પાઠુકોણ અભિનિત ગીત 'બલમ પિયકારી, જો તું મુઝે મારી, સીધી સાધી છોરી કુંવારી હોઈ ગઈ, જિન્સ પહન કે જો તું મારા હુમકા તો જલકું પડોશન કી ભાભી હો ગઈ.' અત્યંત લોકપ્રિય થયું છે. શાહરુખ ખાન અભિનિત ફિલ્મ 'ડર'માં પણ ધૂળેટીનો એક પ્રસંગ આવે છે અને શાહરુખ ખાન પોતાનો ડર ઊભો કરે છે. 'મોઢે રંગ દો લાલ ગુલાલ' ગીત પણ અત્યંત લોકપ્રિય થયું છે. શ્રેયા ઘોષલાલ કાંઠે ગવાયેલું આ ગીત એનાં આવતા ઠરલાવને કારણે ક્ષણપ્રિય બન્યું છે. હોળી, ધૂળેટી યુવા હૈયાઓનો તહેવાર છે એટલે પ્રણયકથા આધારિત ફિલ્મોમાં રંગનું અને રંગના તહેવારનું મહત્ત્વ વધી જાય છે. કોલેજ કેમ્પસને લગતી ફિલ્મો હોય કે યુવા હૈયાઓને લગતી ફિલ્મો હોય એમાં ધૂળેટીનો પ્રસંગ કે ગીત તો હોવાનું જ! એ ગીત અને ના શબ્દોને કારણે પણ ધ્યાન ખેંચે છે. જેમ કે, 'તું ને હવા મે ભાગ મિલાયા' જેવા શબ્દો પહેલી વખત ગીતમાં - ધૂળેટીમાં ગીતમાં રજૂ થાય છે અને એ ગીતથી કાવ્યાત્મકતા વધારે છે. હિન્દી ફિલ્મો ભારતીય તહેવારોનું પ્રતિબિંબ સતત ઝિલતી રહી છે, હોળી, દિવાળી, મકરસંક્રાંતિ વગેરે તહેવારો ફિલ્મોમાં જોવા મળે છે. ધૂળેટીના રંગીન તહેવાર જેવા હિન્દી ફિલ્મનાં ગીતો પણ એટલાં જ રંગીન છે!

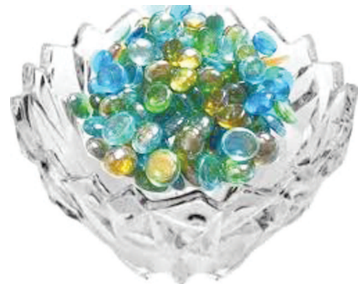
મન-રંજન
દલિલ પારેજા

ધૂળેટીમાં ગીતમાં રજૂ થાય છે અને એ ગીતથી કાવ્યાત્મકતા વધારે છે.

ફેંગશુઈ એક સુશોભન કલા

૧-રોક સોલ્ટ લેમ્પ-રોક સોલ્ટ લેમ્પ ના નામ ઉપરથી મીઠાનું મહત્ત્વ વધી જાય છે. મીઠાને સબરસ પણ કહેવામાં આવે છે. ગર્ભવતી સ્ત્રીને આયોડિન ની ઉણપ ન થાય તે માટે આયોડિન યુક્ત મીઠું ખાવાની સલાહ આપવામાં આવે છે. શરીરમાં બધા જ તત્ત્વોની પૂર્તિ માટે મીઠું જરૂરી છે. મીઠાનો નિયમિત પ્રયોગ કરવાથી શરીર તંદુરસ્ત પણ રહે છે. તેવી જ રીતે રોક સોલ્ટ લેમ્પ ના પ્રયોગથી આપણી આજુબાજુ ઓક્સિજનની માત્રા વધે છે. ધરની અંદર વપરાતા ઈલેક્ટ્રોનિક્સ સાધનો જેવા કે ટીવી ક્લિયર રેડિયો કમ્પ્યુટર વગેરેમાંથી આવતા તરંગો સ્વાસ્થ્ય માટે હાની કારક હોય છે. રોક સોલ્ટ લેમ્પ આ હાનિકારક તત્ત્વોનું શોષણ કરે છે અને આજુબાજુનું વાતાવરણને સ્વસ્થ અને સ્વચ્છ રાખે છે. રોક સોલ્ટ લેમ્પ નો ઉપયોગ ઓફિસ, મસાજ-ચાર્ટર, દવાખાનું વગેરે જગ્યાએ કરી શકાય છે. જીવનમાં જબરદસ્ત પરિવર્તન લાવવા માટે અને સૌભાગ્ય વધાવવા માટે તેમજ સ્વસ્થ રહેવા માટે ઉપયોગી અને વાસ્તુદોષ દૂર કરે છે. હિમાલયા રોક સોલ્ટ લેમ્પ હવા ની ગુણવત્તા સુધારે છે અને આપણા મૂડ ને સુધારીને ઊંઘવામાં મદદ કરી શકે છે. હિમાલય લેમ્પ એક શુશોભન લાઈટ છે જે ઘર માટે ખરીદી શકાય છે. હવા ની એલ્કે માં મદદરૂપ છે. આ લેમ્પ પ્રગટાવવાથી ગુલાબી પ્રકાશ ફેલાવે છે અને વાતાવરણ આનંદમય બનાવે છે.

વાસ્તુ અને ફેંગશુઈ
હિતેશ પટેલ

૨-નવરત ક્રિસ્ટલ બાઉલ-નવરત ક્રિસ્ટલ બાઉલ સંપત્તિ ક્ષેત્રમાં રાખવામાં આવે છે. નવરતથી ભરેલ બાઉલ દક્ષિણ પૂર્વ દિશામાં રાખવાથી લાભ થાય છે. ધન સમૃદ્ધિ અને આવક સાથે સંકળાયેલ ફેંગશુઈ વસ્તુ છે. જ્યાં બાઉલ માં નવરતો ના ખોલ કે ટુકડા રાખવામાં આવે છે. વાસ્તુદોષ અને નવગ્રહના દોષ દૂર કરી શકે છે. ઘર ની નકારાત્મક

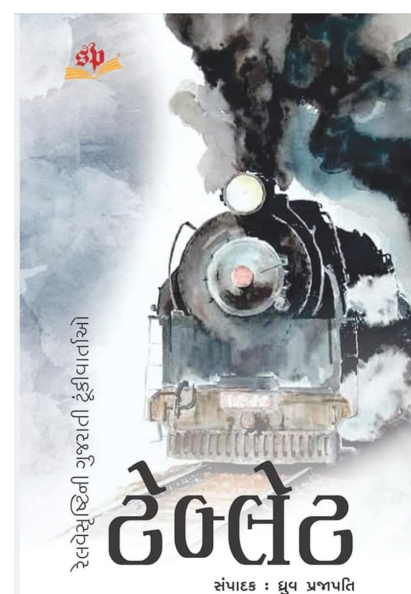
ઉર્જા દૂર કરી ને સકારાત્મક ઉર્જા ફેલાવે છે. સુર્યપ્રકાશ સીધો જ આ બાઉલ ઉપર પડે તેવી રીતે મુકવા જોઈએ. ૩-પ-ગોલ્ડન બોટ-ગોલ્ડન બોટ ધન સંપત્તિનું પ્રતીક માનવામાં આવે છે. તેને કેસ બોક્સ, જેવેલરી બોક્સ તેમજ સંપત્તી ક્ષેત્રમાં રાખવામાં આવે છે તેમજ તેને દક્ષિણ-પૂર્વ દિશા માં તેની રાખી શકાય છે. ફેંગશુઈ માં આ સુંદર રચના છે. લાઈફિંગ બુદ્ધા પોતાના હાથમાં બંને હાથ ઉપર કરીને ગોલ્ડન બોટ લઈને ઊભેલા જોવા મળે છે. ગોલ્ડન બોટમાં બોટ ગોલ્ડન કલરની હોય છે અને તેની અંદર ગોલ્ડન સિક્કા ભરેલા હોય છે નથા બોટની આજુબાજુ ચાઈનીઝ ચિન્હો જોવા મળે છે. ફેંગશુઈ માં આ સુંદર રચના છે. નોકરી અને વ્યાપાર માં સફળતા માટે તેને ટેબલ કે ડેસ્ક પર મુકવામાં આવે છે.

૩-કામધેનુ ગાય-બહડા ની મૂર્તિ-હિન્દુ સંસ્કૃતિમાં ગાયને ખૂબ જ પવિત્ર અને માતા તરીકેનો દરજ્જો મળેલ છે. તેથી આપણે તેને ગાય માતા તરીકે ઓળખીએ છીએ. ગાય પોતાના નંદિની વાછરડા સાથે હોય તેવી મૂર્તિ ઘરમાં રાખવાથી સુખ સંપત્તિ સમૃદ્ધિ સૌભાગ્ય વધે છે. ધરનો વાસ્તુદોષ દૂર કરે છે, તેને ઘરના ઈશાન કોણ માં કે ઉત્તર-પૂર્વ દિશામાં રાખી શકાય. પૂજા ઘર કે પ્રવેશદ્વાર પાસે પણ મૂકી શકાય છે. મંદિર માં આની મૂર્તિ ચાંદી, પિત્તળ, કે તાંબા ની મૂર્તિ રાખી શકાય તેમજ ઘર ના પ્રવેશદ્વાર પાસે સંગમર પથ્થર ની મૂર્તિ રાખી શકાય. કામધેનુ મૂર્તિ મનોકામના પૂર્ણ કરવા વળી, માનસિક એકાગ્રતા વધારનાર સુખ સમૃદ્ધિ આપનાર, અને માં ની જેમ તમામ મુસીબતો અને બીમારીઓ થી રક્ષા કરનાર મનાય છે. એવું માનવામાં આવે છે કે કામધેનુ ગાય બહડા માં ત્રીવેદીઓ ના ગુણ અને વાસ મનાય છે જે વેતરણી નદી અને ભવસાગર ને પાર કરવામાં મદદરૂપ થાય છે.

-hits8483@gmail.com

“મુખ્યમંત્રીનો પત્ર આવી ગયાના હરખથી ‘ટેબ્લેટ’ સુધી...”

કોરોના કાળના આગમનના થોડા સમય પહેલાં જ એક મિત્રએ મને તેની ઓળખાણ કરાવેલી. પ્રથમ મુલાકાત બાદ જાણે અજાણે એના મનમાં મારી છાપ કોઈ મહાન લેખકની ઉપસી હશે. ત્યાર બાદ રોજની મુલાકાતો વધી પડી, સહિત્ય બાબતે તેનું વિષય ત્યારે બહુ સાંકડું હતું. ત્યારે તે 'નવો દિલ્હી' ને પ્લેટફોર્મ આપવા માટેના અનેક ઈલેક્ટ્રોનિક ઈન્ડિયાના એક યલાવતો. એક દિવસ એણે મને થોડું ડરના કરતા કહ્યું કે 'કાકા, મારા મેગેઝીનમાં પદ વિભાગ નું સંપાદન તો એક સમર્થ કવિ સંભાળે છે, પરંતુ ગદ્ય વિભાગમાં મને હજુ સુધી કોઈ મળ્યું નથી, તો તમે એમાં મેગેઝીન કરશો?' મેં એના ઈ-મેગેઝીનના થોડા કાંકો જોયેલા. મેં એની સામે એક શરત મૂકી કે નવોદિતોની કૃતિઓ ભલે કાંકી-પાકી છાપો. એની સામે મને વાંધો પણ નથી, પરંતુ ગદ્ય વિભાગમાં આપણે એક નવી શરૂઆત કરીએ. એક તો અંકના પાનાની સંખ્યા નક્કી

કરો, કારણ કે જે આવે તેની કૃતિ છાપવા બેસીએ તો અંકનું દળ નક્કી ન રહે. બીજું મુદ્દો એ કે આવતી સઘળી ગદ્ય કૃતિઓમાંથી બે કે ત્રણ શ્રેષ્ઠ પસંદ કરવાની અને તે નવોદિતોની કૃતિઓની સાથે સાથે એક નિવડેલા સિદ્ધહસ્ત વાર્તાકાર કે નિબંધકારની કૃતિ પણ છાપવાની. આનો હેતુ એ કે નવોદિતો પોતાની કૃતિ છાપવાનો હરખ ભલે કરે, પરંતુ પોતાની કૃતિની સામે છાપાયેલી એક નિવડેલા સર્જકની કૃતિનો સહઅભ્યાસ કરી શકે અને પોતાની ખામીઓ અને નિવડેલા સર્જકો સર્જન સમયે શું કમાલ કરતાં હોય છે એ સમજ શકે. આમ અમારી સહિત્યની સહયાત્રા શરૂ થઈ. મેગેઝીનનું નામ આપું તો 'ઉકળન' અને તેનો તંત્રી એટલે ગાંધીનગરનો ધ્રુવ પ્રજ્ઞપતિ. મારા પ્રસ્તાવથી અવધવમાં પડેલા ધ્રુવની મુંઝવણ એ હતી કે તેના જેવા સાવ નવાસવાને કયો મોટો વાર્તાકાર વાર્તા કે નિબંધ આપવાનો. એની મુંઝવણ એક રીતે સાચી પણ હતી. કોઈ અકળ કારણોસર મને એનામાં કંઈક ચમકારો દેખાયેલો. એટલે મેં દરેક અંક વખતે એક કૃતિ મેળવવા માટે તેને એક એક મોટા વાર્તાકારના ફોન નંબર આપ્યા અને કહ્યું કે મારુ નામ આપીને વાત કરજે. પ્રથમ પ્રયાસે જ ધ્રુવને કિરીટ દ્વાધાનું નામ આપેલું. એણે ફફડતા ફફડતા ફોન કર્યો અને તેને વાર્તા છાપવાની મંજૂરી પણ મળી ગઈ! આવા બે ત્રણ અંકો બાદ તેણે મને કહ્યું કે 'મેગેઝીનના દિવાળી અંક માટે મુખ્યમંત્રીનો શુભેચ્છા સંદેશ મળે?' મળી પણ ગયો. એ વખતે તેનો હરખ ક્યાંય મા'તો નહોતો. એ પત્ર મહાવી લીધો, સોશયલ મીડિયા પર ધ્રુમ મચી ગઈ કે છાવરે . . . આલાઆઆ . . . પણ એ હરખ એના દિલ્લો દિમાગ પર છાવરે જાય તે પહેલાં જ મેં મારી આગવી અદામાં હળવો કરી આપેલો . . . મને ખબર છે એને ત્યારે ઘણું ચર્ચયું હશે . . . પણ અપુન સાલા હે હી એસા . . .

આત્મવિશ્વાસ પણ વધતો ગયો. સાથે સાથે તેના ફળદ્રુપ ભેજમાં અવનવા આઈડિયા આવતા ગયા અને અમે બન્ને સાથે મળીને તેનો અમલ કરતાં ગયા. સૌથી પહેલો વિચાર તેને ઝવેરચંદ મેઘાણી સાહેબનો વિશેષાંક કરવાનું આવેલું. એ વિશેષાંકને સારો એવો પ્રતિસાદ મળ્યો અને ત્યાર બાદની દિવાળી પર વાર્તા વિશેષાંક કરવાનું તેને સૂઝ્યું. મારી સાથે, હર્ષદ ત્રિવેદી અને કિરીટ દ્વાધા સાથે સઘન ચર્ચાઓ બાદ એ વાર્તાવિશેષાંકને સાચા અર્થમાં વિશેષ બનાવવાની ડિઝાઈન નક્કી થઈ. એ વિશેષાંકમાં અમે એક પ્રયોગ કરેલો. ગુજરાતી સાહિત્યના દિગ્ગજ કહી શકાય એવા લીસેક વાર્તાકારો પાસેથી તેમણે લખેલી વાર્તાઓમાંની એમને સૌથી વડાલી હોય એવી વાર્તા અને વાર્તા લખવાની તેમની પ્રક્રિયા અંગે પોતાની કેફિયત પણ એ અંકમાં છાપેલી. એ અંકની સફળતાને કારણે ગુજરાતના જાણીતા પ્રકાશનગૃહ એડકેડ પબ્લિકેશનના માલિક શ્રી મનીષભાઈ પટેલે આ પ્રોજેક્ટને પુસ્તક સ્વરૂપ આપવાનું સામે પગલે સ્વીકાર્યું. આમ મુખ્યમંત્રીના પત્રથી હરખાઈ જઈને આપણો ધ્રુવ માત્ર વાલીસ વર્ષની ઉંમરે જ ગુજરાતી સાહિત્યના એક એવા દળદાર સંપાદનનો સહ-સંપાદક બની ગયો જેમાં શ્રી રજનીકુમાર પંડ્યાથી લઈને ઊગતા લેખક વિષ્ણુ ભાલિયા સુધીના સર્જકોની વાર્તાઓ અને કેફિયત સમાવિષ્ટ છે.

જાત સાથે વાત
ધર્મેન્દ્ર ત્રિવેદી

આ દરમિયાન ગાંધીનગરનું સાહિત્ય જગત જેના પર ગર્વ કરી શકે તેવા આપણા ધ્રુવભાઈ જેમનું તખલ્લુસ 'આઝાદ' હતું એ સાહિત્યની આવી રહેલી સમજણ સાથે ખરી પડ્યું અને આમ તેઓ 'આઝાદ'થી

આઝાદ થયાં. મારા વાર્તાસંગ્રહની બાર વાર્તાઓની બાર મહિના ઉજાણી કરીને ધ્રુવે ગુજરાતી સાહિત્યમાં સર્જકને પોષવાના મરાઠી કલ્ચરને પ્રવેશ કરાવ્યો. રાત દિવસ તેનું દિમાગ સાહિત્ય અને વાર્તા ક્ષેત્રે શું નવું કરી શકાય તે તરફ જ પ્રવૃત્ત હોય. એમાં ધ્રુવ અને ભાઈ મધુર ખાવડાએ સાથે મળીને એક નવું સાહસ આરંભ્યું. ગુજરાતી સાહિત્યમાં રેલવેજગતની વાર્તાઓ પણ મુખ્યાધારનું સાહિત્ય બની શકે એ વિચાર રોપનાર શ્રી જનક ત્રિવેદીની વાર્તાઓએ આ ભેય જવાનીયાઓને ગુજરાતી સાહિત્યના ઉપાક્રાણથી લઈને વર્તમાન સુધીના વાર્તાકારોના વાર્તા સંગ્રહો અને અનેક સાહિત્યકારોની સાથે ચર્ચાઓ એવી ૨૮ વાર્તાઓ શોધી લાવ્યા જેમાં વાર્તાનો મુખ્ય પરિવેશ જ રેલવેનો હોય. આ ક્ષયાતમમાં ધ્રુવ અને મધુરને મેઘાણી સાહેબથી લઈને વિશાલ ભાદાણી જેવા યુવા વાર્તાકારોની વાર્તાઓ મળી આવી. તાજેતરમાં જ ધ્રુવના આ મહાયાયાસને સુરનાના સ્પર્શ પબ્લિકેશન દ્વારા પુસ્તકરૂપે પબ્લિશ કરવામાં આવ્યો છે. ગુજરાતી સાહિત્યમાં આજ સુધી થયેલા સંપાદનો મહદઅંશે વાર્તાકાર કેન્દ્રી અથવા સમયકેન્દ્રી રહ્યા છે. ધ્રુવનું આ સંપાદન 'ટેબ્લેટ' - રેલવે સુષ્ટિની ગુજરાતી વાર્તાઓ' એક નવો આયામ લઈને આવ્યું છે એ જેટલું મહત્ત્વનું છે એટલું જ મહત્ત્વનું છે એ કે 'મુખ્યમંત્રીનો પત્ર આવ્યો ત્યારે થેલો થનાર ધ્રુવ આજે પોતાના તખલ્લુસને તરછોડીને સાહિત્યની સાચી દિશામાં અગ્રેસર છે એ માત્ર મારા માટે જ નહીં પરંતુ ગાંધીનગર માટે પણ ગૌરવ લેવાની વાત છે. સ્વપ્રકાશન અને સ્વપ્રસિદ્ધિના આ જમાનામાં આવા યુવાનો ગુજરાતી સાહિત્ય અને ભાષાને એક નવી ઊંચાઈ આપશે એવી આશાના દીવાને નવું ઉંઘણ પૂરી રહ્યા છે.

હેડલેક:
“તમારે શું લખવું જેટલું મહત્ત્વનું છે, તેની સામે શું નથી લખવાનું એ પણ એટલું જ મહત્ત્વનું છે.”
- મધુર રાય ઉર્ફ ઝગનવાલા
djrivedu@yahoo.com
-૯૯૭૮૪૦૫૯૭